

Casa Milà - La Pedrera

Documentació general

Catalogació:

Autor: **Antoni Gaudí (1752-1926)**

Nom de l'edifici: **Casa Milà (o La Pedrera)**

Cronologia: **1907-1910**

Localització: **Barcelona**

Estil: **modernisme**

Anàlisi material

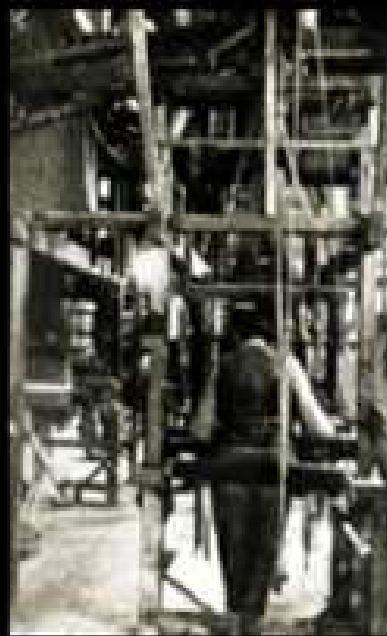
Materials: **pedra, maó, ceràmica i ferro**

Sistema constructiu: **amb nous materials**

L'any 1984 ha estat declarada per la UNESCO
"Patrimoni de la Humanitat"

GAUDÍ i la seva època

Context històric

Catalunya va viure l'últim terç del XIX una gran renovació cultural, reflectida sobre tot en la literatura, la música, les arts plàstiques i l'arquitectura. Tot plegat formava part de la Renaixença, que va fer ressorgir els valors catalans, juntament al creixement de Barcelona per la indústria i el comerç. L'aparició del catalanisme polític fomentà un nacionalisme que s'estengué a tots els àmbits.

El 1888 Barcelona organitzà la primera Exposició Universal d'Espanya.

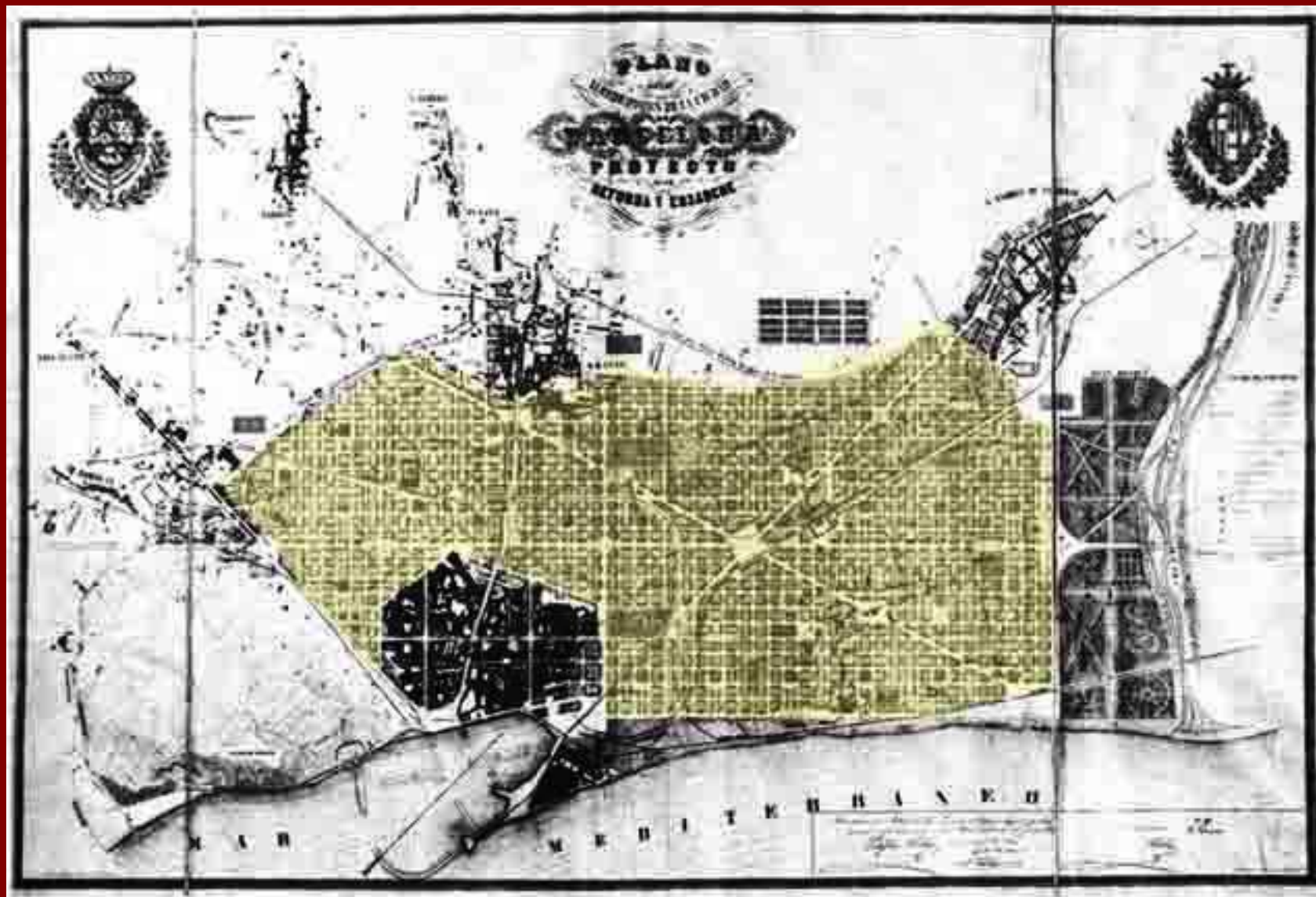
L'Ajuntament va emprendre grans transformacions urbanístiques que varen convertir Barcelona en una gran ciutat europea.

Els anys de construcció de la casa Milà es va produir a Barcelona una **crisi** que va afectar a la situació política general i a la societat catalana en particular. Fou la de 1909.

Barcelona va créixer en població i extensió, sobre tot a començament del segle XX. L'aprovació del pla urbanístic de Cerdà (1859) unia el nucli antic de la ciutat amb els municipis dels voltants. Així va néixer el passeig de Gràcia que anava del casc antic al municipi de Gràcia. Aquest passeig es convertí en la principal arteria de la ciutat, triada per la burgesia per construir-hi les seves residències. Aquesta via el 1905 ja estava llambordada i il·luminada i hi varen començar a circular els principals mitjans de transport.

Pla Cerdà, aprovat el 1859. Consistia en una gran ret de carrers perpendiculars i paral·lels, on les illes tenien els angles tallats, formant xamfrans.

Pere Milà era un important home de negocis de la burgesia catalana. Juntament amb la seva dona Roser Segimon, encarregaren a Gaudí que projectés la seva casa en un terreny que havien comprat en una cantonada del passeig de Gràcia. El Sr. Milà havia quedat enlluernat per l'obra que Gaudí estava fent a la Casa Batlló.

La maçana de la discòrdia

Casa Lleó Morera
Domenech i
Montaner

Casa Amatller
Puig i Cadafalch

Casa Batlló
Gaudí

Influències al llarg de la seva vida

Catalunya

Influències rebudes per Gaudí al llarg de la seva vida

Influències al llarg de la seva vida

Religiosa

Influències al llarg de la seva vida

Oriental i món àrab

Influències al llarg de la seva vida

Món clàssic

Influències al llarg de la seva vida

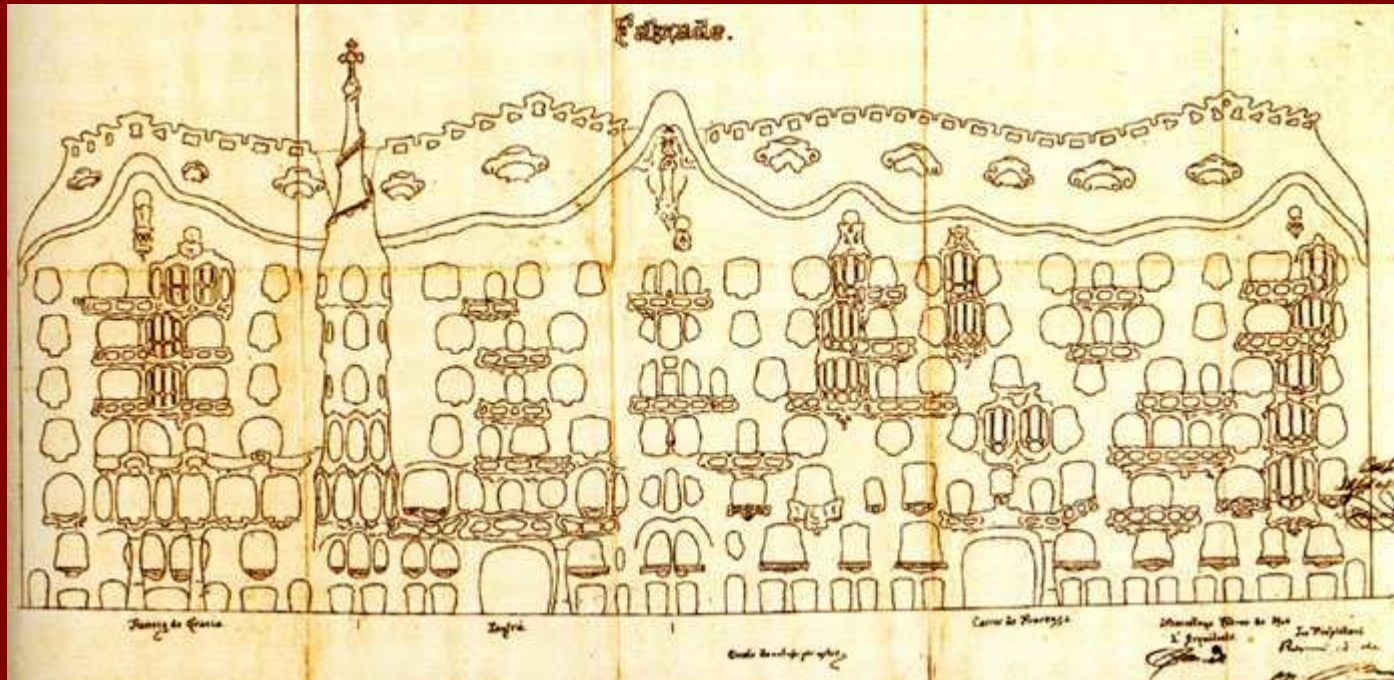
Edat mitjana

Influències al llarg de la seva vida

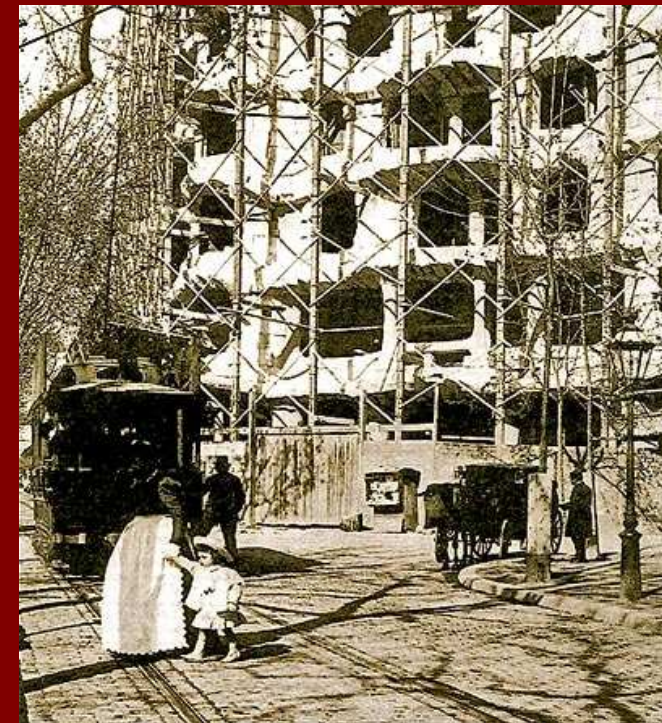

Naturalesa

Construcció de la Casa Milà

Primer plànol dissenyat per Gaudí el 1906

Anàlisi formal

<http://www.lapedreraeducacio.org/cat/index.htm>

Elements de suport i suportats

Els materials són la pedra i el maó combinats amb el ferro (bigues de sostres i terres). També la ceràmica com a decoració.

Tot el pes de l'edifici se sustenta en un senzill i enginyós entramat de pilars, columnes i bigues. Això permet distribuir lliurement cada planta. Aquests es recolzen en pilars i jàsseres (bigues que en sostenen altres).
(Veure pàg. web anterior)

La façana és una estructura autònoma connectada a l'edifici amb bigues i tirants de ferro.

A les golfes l'estructura està formada per arcs catenaris de maó.

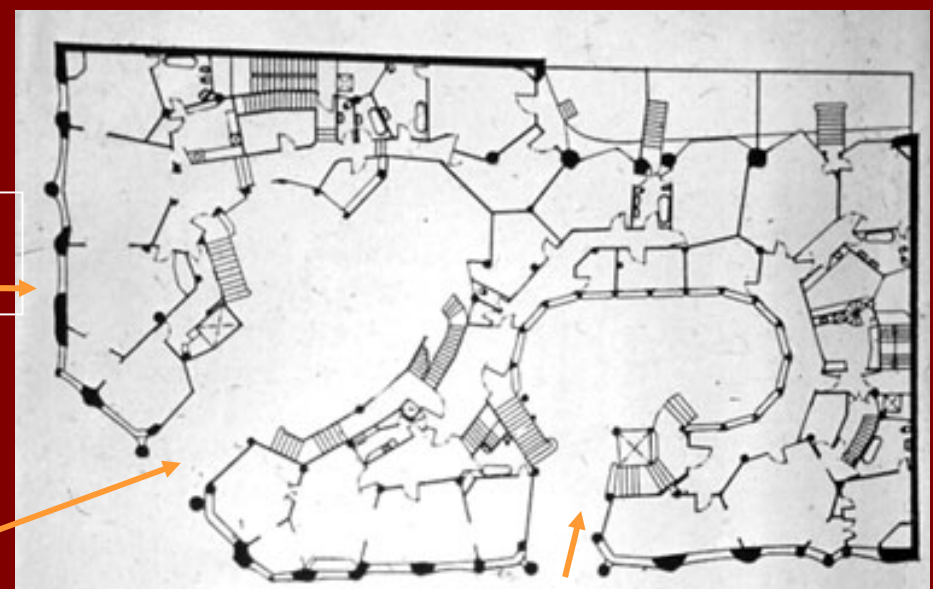
Espai exterior i interior

L'edifici és format per dues cases adossades amb accés independent, que s'organitzen als voltant de dos patis que proporcionen aire i llum als diferents espais interiors. Té dues façanes.

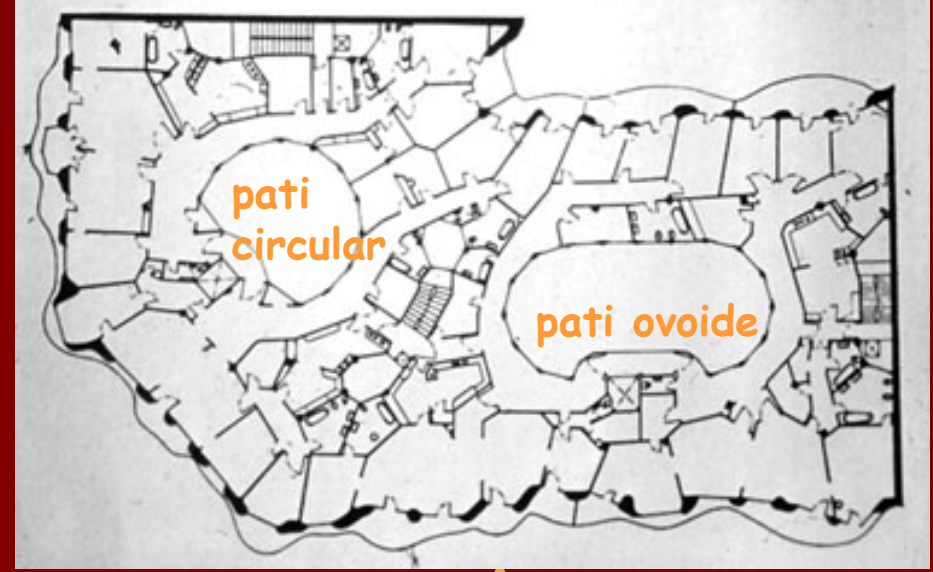

Passeig de Gràcia

entrada principal

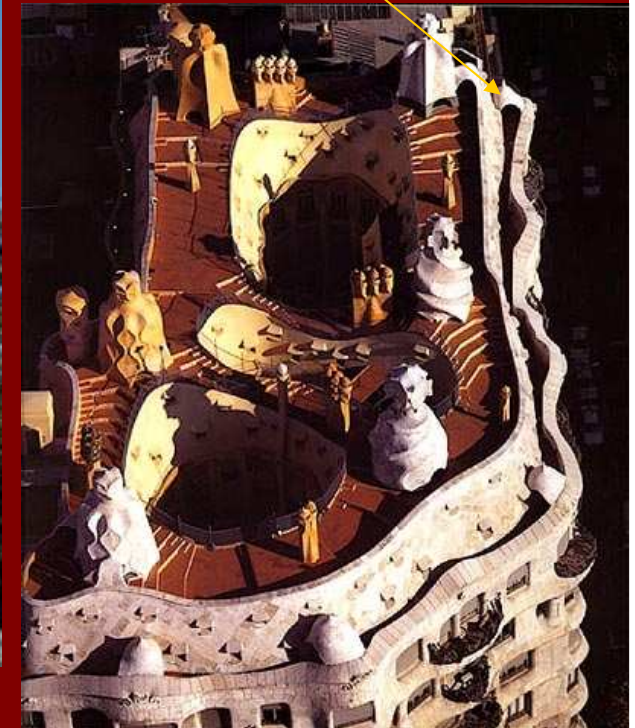
entrada Provença

Carrer de Provença

La **façana** és completament ondulada per la qual cosa dóna la sensació de moviment constant, ja que, degut als les entrades i sortides de les seves ones es percep diferent en moments diferents, segons la llum. El que es veu és pedra i ferro als balcons, juntament amb ceràmica en llocs concrets.

Portes, finestres i balcons segueixen el ritme ondulant de tota la façana, la qual és independent del cos de l'edifici.

Les finestres són totes de diferent mida, fent-se més petites a mesura que els pis és més elevat, degut a l'augment de la intensitat de la llum.

Ritme marcat per l'horitzontalitat

Pedra calcària del Garraf i de Vilafranca.

Façana contínua, eludeix angles característics de les cantonades barcelonines

És com una escultura abstracta monumental

Golfes amb terrat

Cinc pisos

Entresòl

Planta baixa

Àtic fet d'arcs parabòlics i recobert amb tessel·les de ceràmica blanca

Pis nomenat Principal (pels senyors Milà)

Garatge, anticipat a l'època

Baranes de ferro forjat amb formes orgàniques que imiten algues marines, crustacis, cavallets de mar i gavines

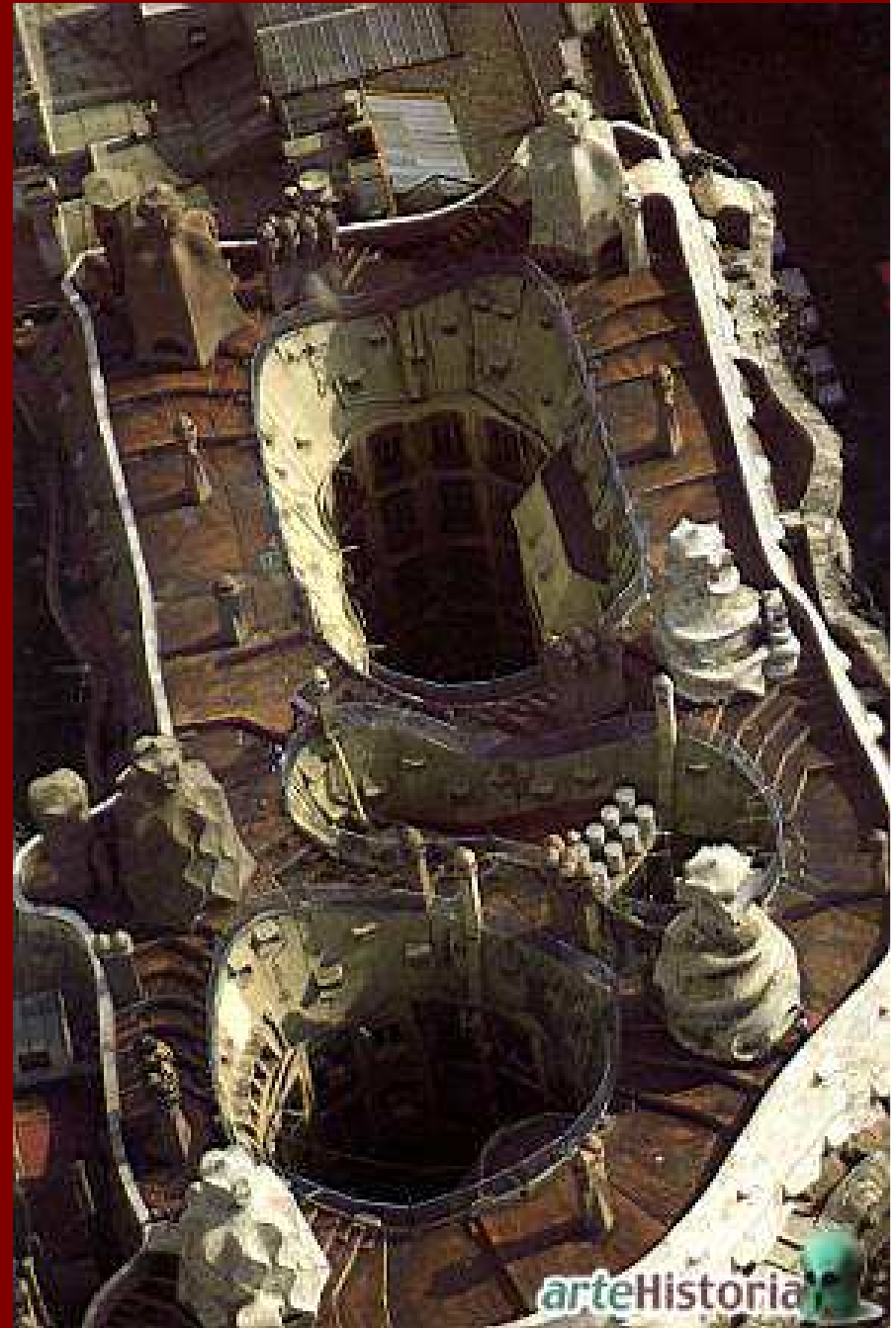

Entrada del xamfrà

L'edifici té dos celoberts que aporten ventilació i llum natural a l'interior. Al seu voltant s'articula la distribució de les plantes, compartimentades de manera irregular, produint-se habitatges amb cambres poligonals. El mobiliari s'hi hagué d'adaptar.

Els patis de la Pedrera

Gaston M.
www.BarcelonaExperience.com

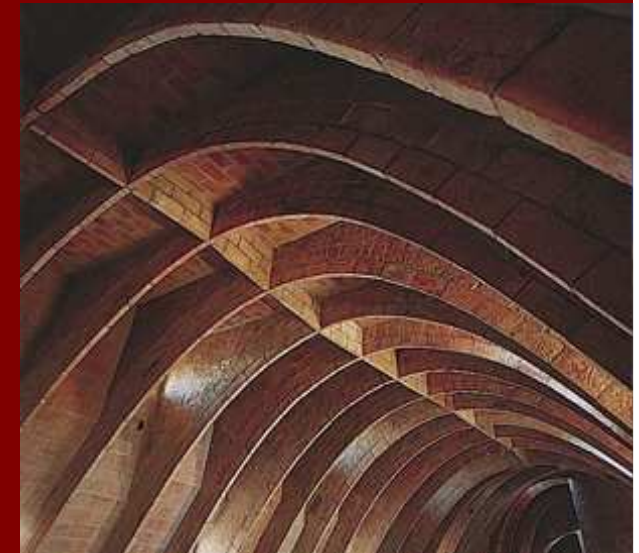

Escala principal, que donava accés al pis de la família Milà. Columnes de pedra i originals capitells recorden formes naturals, i els sostres, ondulats, recorden l'interior d'una cova. Pareds i sostres estan pintats amb motius vegetals (florals)

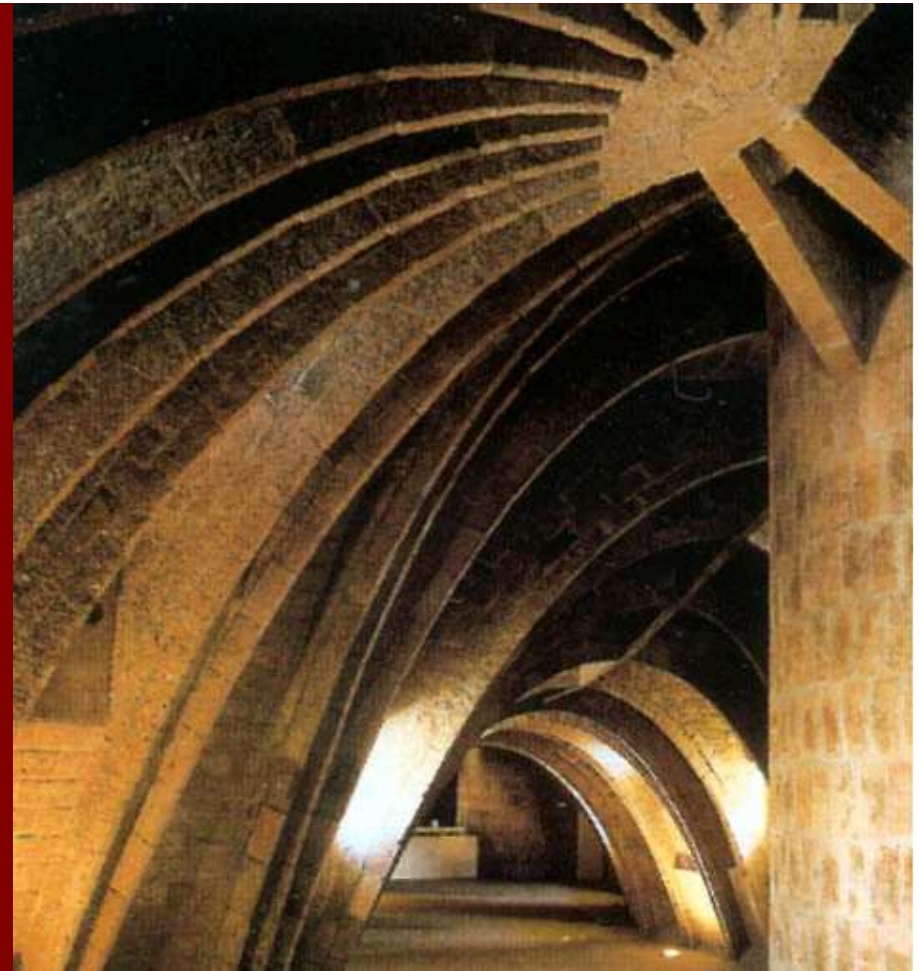
L'ESPAI GAUDÍ
amb exposició
permanent on es
presenta el context
històric i biogràfic
de Gaudí

La seva
construcció es
basa en 270
arcs catenaris
de maó pla de
diferent alçada
per així no
haver
d'utilitzar
bigues

Arcs catenaris: forma de cadena suspesa pels extrems i girada al revés. Les càrregues es reparteixen per igual sent l'arc una estructura resistent per ella mateixa.

Les golfes formen una planta continuada, sense columnes ni parets. Els arcs generen un canvi de l'espai constant, i semblen inspirats en les costelles d'un gran animal o d'un vaixell, o l'interior d'una cova.

El terrat, esglaonat en diferents nivells

Xemeneies i obertures de ventilació

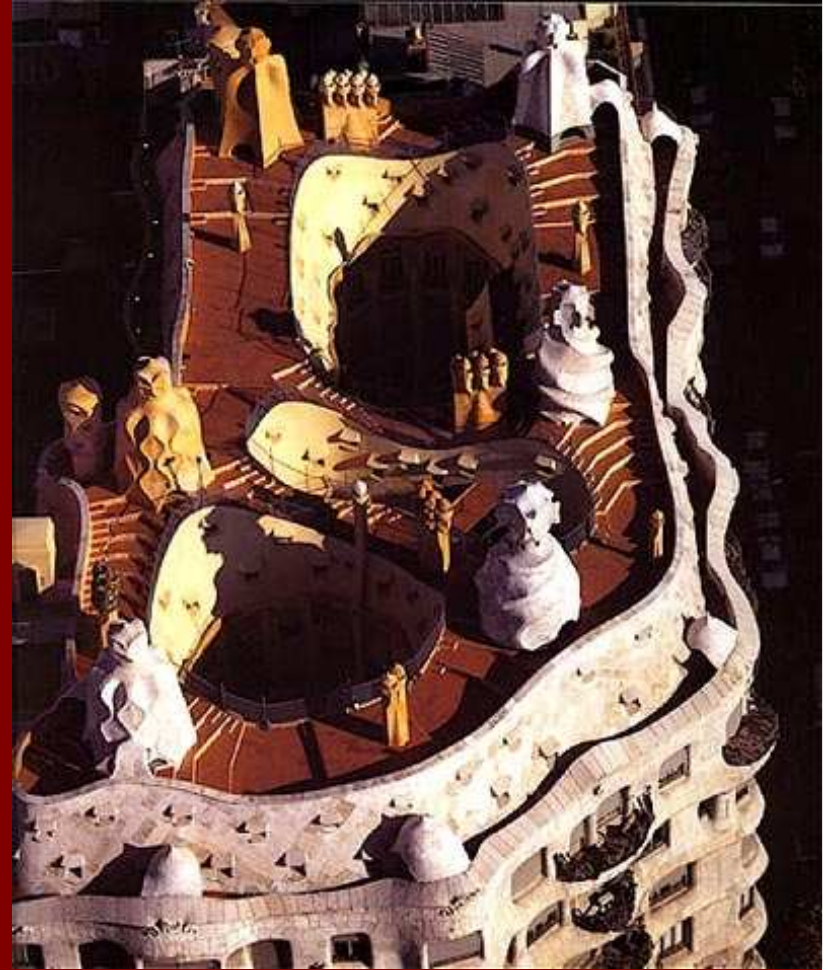
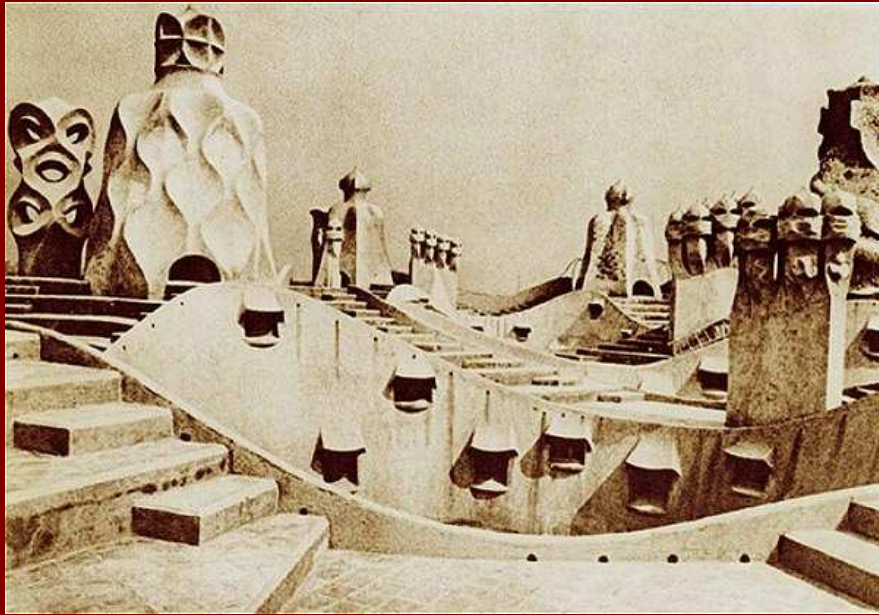
Coronació en forma de creu

Sortides d'escapes formes helicoidals que recorden grans cristallitzacions volcàniques

Bosc de formes màgiques que en algun moment poden recordar el conjunt de peces d'un escaquer o un exercit de guerrers medievals.

La planta és lliure, perquè l'edifici s'aguanta sobre pilars i jàsseres, estructura que elimina la necessitat de murs de càrrega. Els habitatges tenen cambres poligonals, cosa que obliga a moblar-los amb mobles adaptats a cada espai, dissenyats pel mateix Gaudí. (Veure "El pis de la Pedrera")

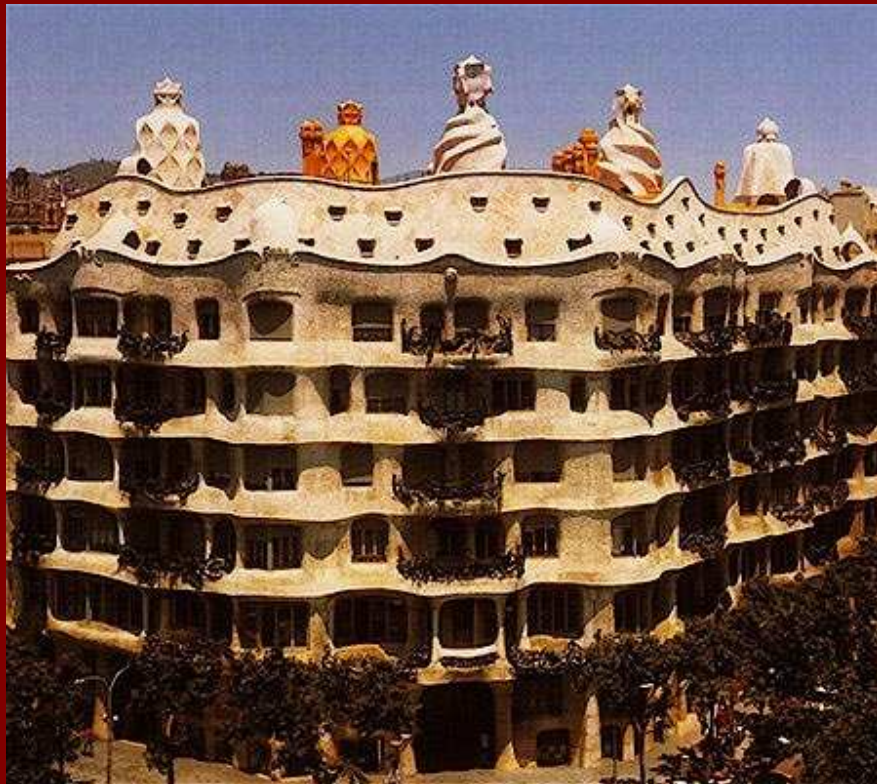
L'edifici no té la característica escala de veïns, de tal manera que només es pot accedir als habitatges mitjançant l'ascensor o per les escales de servei

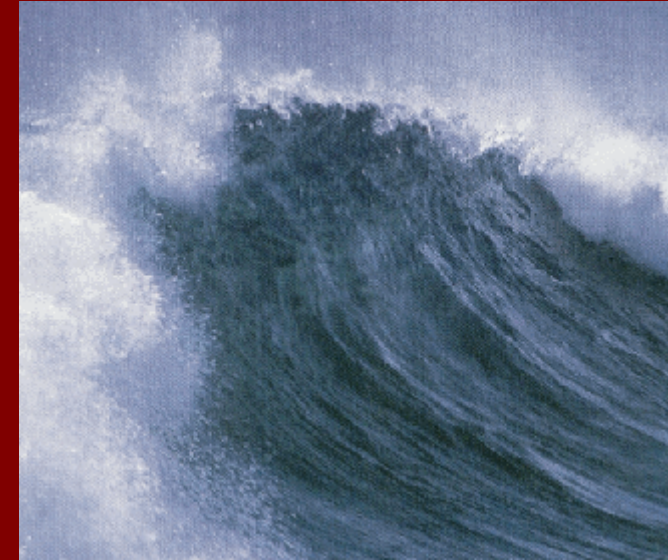
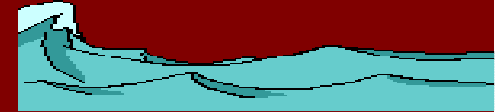
Interpretació

És el millor exemple de l'arquitectura orgànica de Gaudí. Per evitar qualsevol noció d'uniformitat prescindí de la línia recta, cosa que li dóna aquest aspecte sinuós, ple de moviment, com si s'hagués modelat en argila. La **façana** és completament ondulada, recordant un mar de pedra que dóna la sensació de moviment constant, ja que, degut als les entrades i sortides de les seves ones es percep diferent en moments diferents, segons la llum. Se la considera una façana orgànica, amb gran poder evocador, que ha donant lloc a moltes interpretacions. Per a molts és com una escultura gegant.

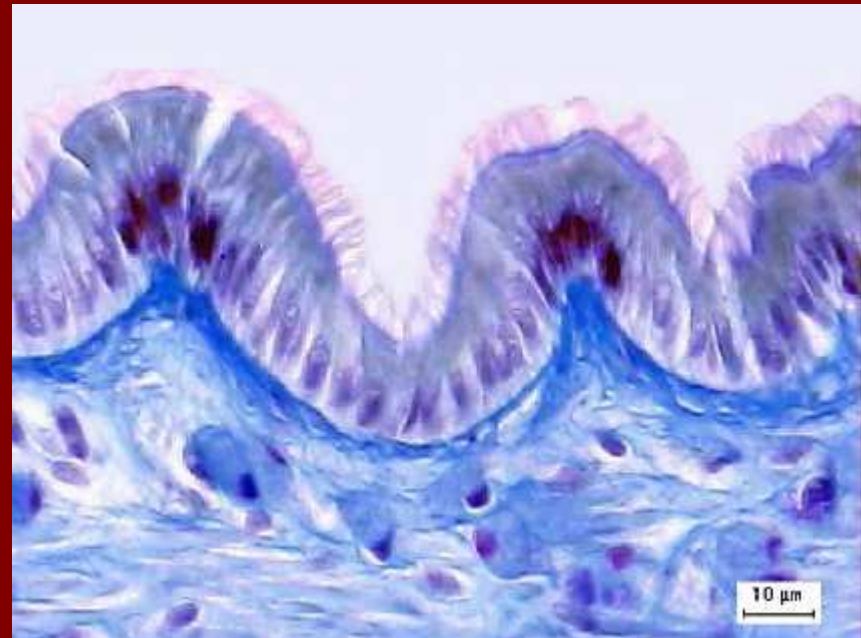

La seva forma ondulant pot recordar l'onatge del mar Mediterrani o evoca una naturalesa de muntanyes, de penya-segats o de roques erosionades, dunes del desert...

També una gran escultura abstracta

Les dunes del desert, les ones del mar...

Imatges de la Capadocia, Turquia

La Pedrera va ser l'última obra civil de Gaudí. La influència del món natural es troba pràcticament en totes les seves obres, però fou en la Casa Milà on aquesta es plasmà més clarament. En ella hi trobem la mutabilitat i perfecció de la natura, com hem vist, juntament amb la tècnica més avançada i la llibertat estètica més atrevida.

Gaudí va fer un edifici totalment ondulat, que palpita com un ésser viu, que es convertí en un dels monuments més importants i controvertits del segle XX.

Les formes corbes i els llocs de llum no eren només elements decoratius, sinó que a l'interior els utilitzà Gaudí per donar funcionalitat a l'edifici, destinant a pisos de lloguer. Al voltant dels patis interiors, que il·lumina i distribueixen les estances, Gaudí hi ideà una innovadora estructura de columnes i bigues que, al no tenir murs de càrrega, van permetre disposat lliurement de l'espai.

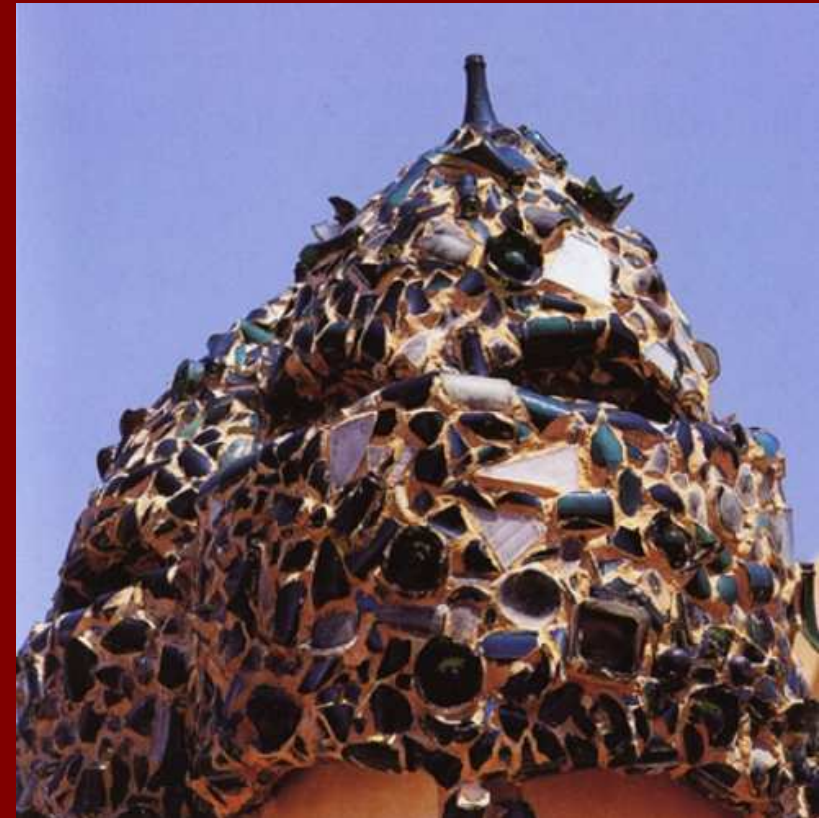

La Casa Milà responia també a la profunda religiositat de Gaudí. El projecte inicial disposava col·locar un gran conjunt escultòric a la part superior dedicat a la Mare de Déu de Gràcia, de la qual l'edifici feia com una gran base de pedra. El fort anticlericalisme de l'època (Setmana Tràgica, 1909) va fer que els propietaris decidissin eliminar les referències religioses de l'edifici.

«Ave (*Maria*) Gratia plena
Dominus tecum»

Cada bloc de pedra fou tractat individualment. Els detalls eren considerats fonamentals. Les xemeneies evocuen un món fantàstic d'inspiració medieval... Tot plegat és el resultat de la desbordant imaginació del seu autor.

D. Antonio Gaudí y Cornet, Ar-
quitecto, residente en esta Ciudad.

Certifico: Que bajo mis planos y dirección
se ha construido la casa sita en el Paseo de Gracia nº. 92
y calles de Provença nºs 261, 263, 265, y 267 en esta ciudad
(Gracia) propiedad de D.º Florencio Legido y Mella, y
ha quedado en disposición de ser alquilada en el día de
la fecha.

Para que conste donde convenga, firmo la pre-
sente en Barcelona a treinta y uno de Octubre
de mil novecientos doce.

Antonio Gaudí y Cornet

Funció

Originàriament era
exclusivament
residencial. El
matrimoni Milà la va
encarregar per
quedar-se ells el primer
pis (el principal) i llogar
la resta de pisos a
famílies burgeses.

Certificat autògraf de
Gaudí

Antoni Gaudí i Cornet (1852-1926)

Va néixer a Reus. De petit va haver de guardar repòs al camp per una malaltia articular, i això el convertí en un gran **observador de la natura**. El 1869 es traslladà a Barcelona, on estudià arquitectura, obtenint el títol en 1878. Aviat varen morir la seva mare, el seu germà i la seva germana, deixant una neboda que sempre viuria amb Gaudí, com el seu pare. Va treballar amb diferents arquitectes i tallers. La seva primera obra important fou la **Casa Vicens**, iniciada el 1883 i acabada en 1888. També construï **El Capricho**, a Comillas (Santander).

El novembre de 1883 fou nomenat arquitecte cap del temple expiatori de la **Sagrada Família**, substituint a F. Villar, que havia iniciat les obres l'any anterior. El 1885 va fer-ne els primers plànols.

1883, El Capricho. Edifici del marquès de Comillas a Santander

1887, Finca Güell,
construïda per al qui
després seria el seu
principal mecenes i amic.
En ells hi apareixen
molts elements típics de
Gaudí:

- Maons, ceràmica.
- Ferro forjat
- Elements mudèjars

Dragó alat

1889, Col·legi de les Teresianes, Barcelona

Palau Güell

1886-89, construït dins el casc antic de Barcelona, al carrer Nou de la Rambla, prop del Liceu. Havia de ser la casa de la família Güell, enriquida amb la indústria tèxtil. És la primera obra en la qual utilitzà materials costosos, com marbres, fusta d'èbano, ivori i ferro forjat.

Casa Botines a León (1891)

Palau Episcopal d'Astorga (1889-1913). Abandonà les obres al morir el bisbe d'Astorga, amic seu, I l'acabaren altres arquitectes

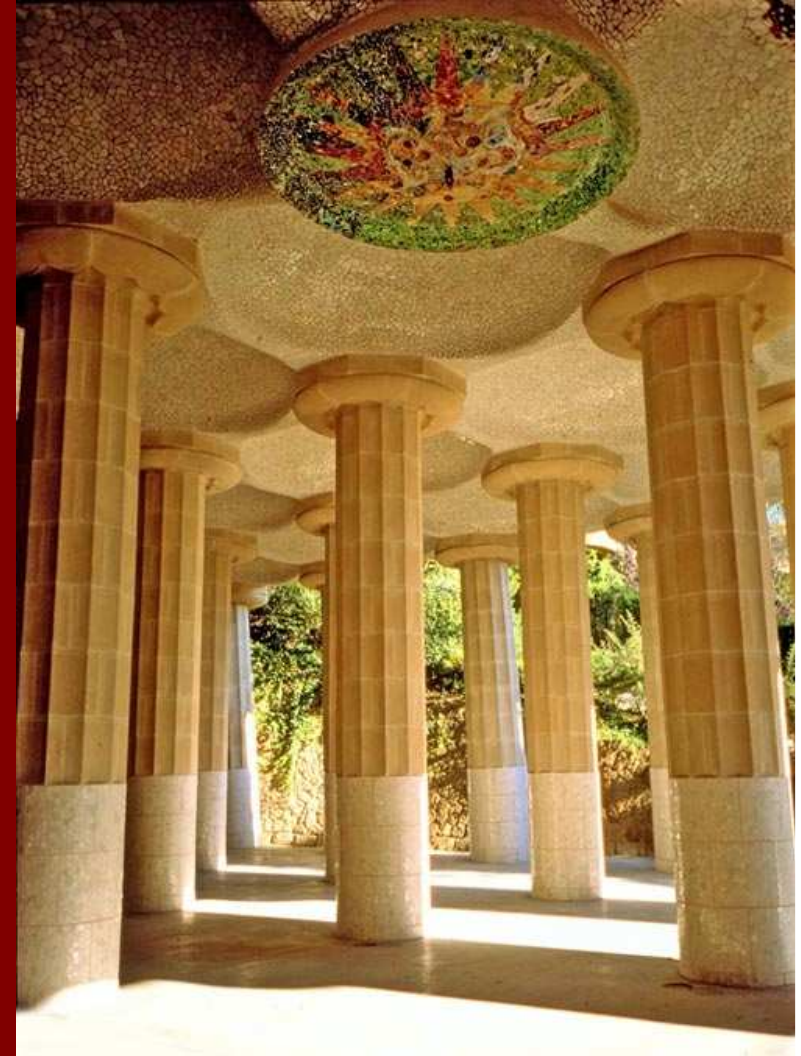
1898-1900, **Casa Calvet**, Barcelona.
(Carrer Casp, 48). Guanyà el premi de
l'Ajuntament del millor edifici de l'any.

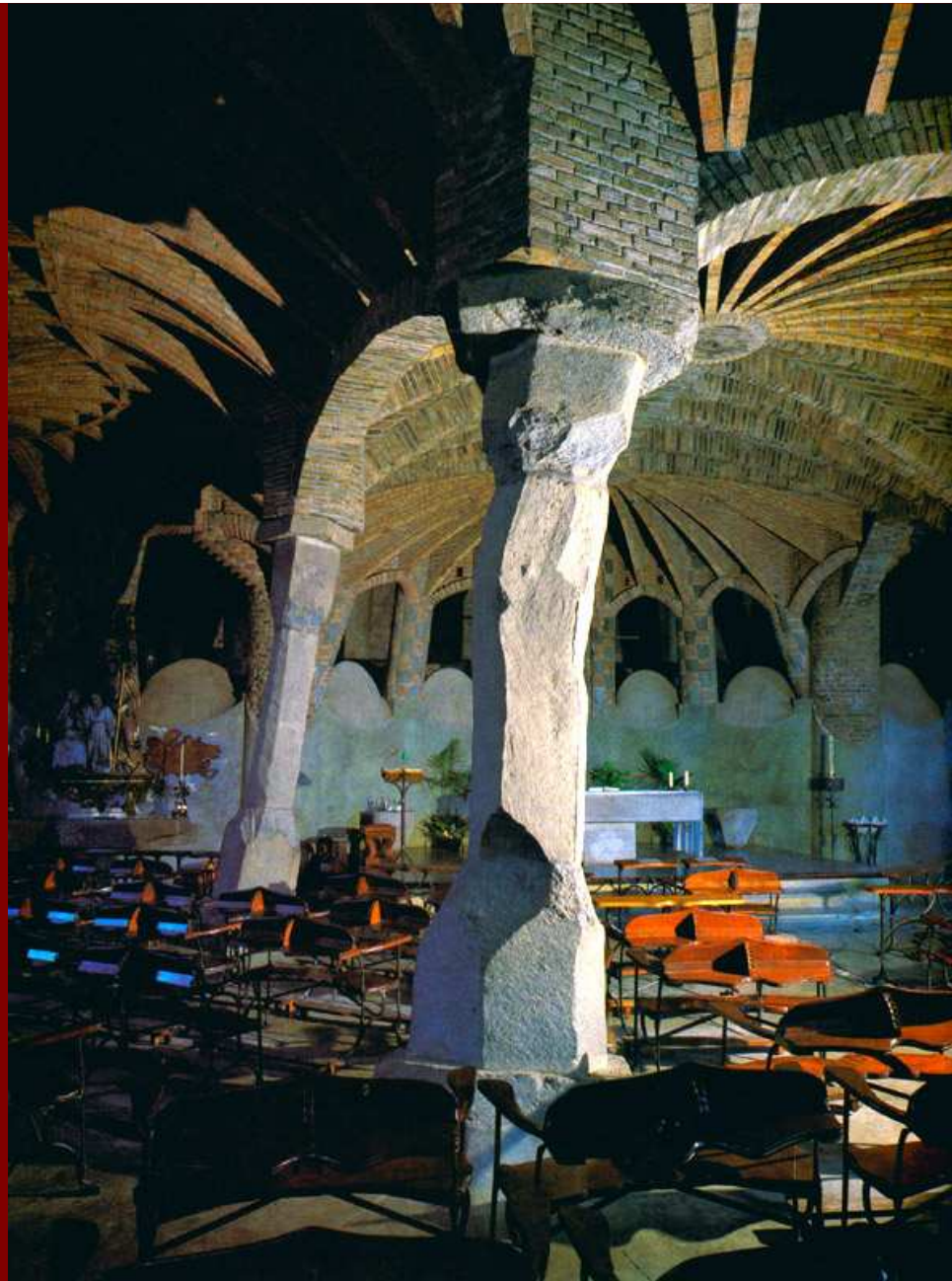

1900, rep l'encàrrec del comte Eusebi Güell d'un projecte de ciutat-jardí a la muntanya Pelada, als límits de Barcelona. El projecte s'abandonà, incomplet, el 1914. És el Parc Güell.

Jocs Florals fets al Parc Güell

Església de la colònia Güell, 1908-1916

1900-1901
Torre del
Bellresguard,
Barcelona

1905-1907, Casa Batlló, Barcelona

A partir de 1914, Gaudí abandonà qualsevol projecte, per dedicar-se només a la construcció de la **Sagrada Família**.

Xiprers amb coloms

La Sagrada Família el 1915

Maqueta de la Sagrada Família

Façana del Naixement

Interior i façana de la Passió, de Subirachs

L'any 1926, en plena construcció de la Sagrada Família, Gaudí va morir atropellat per un tramvia, als 74 anys.

